

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilttér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

A nemzet ereje.

A budapesti országház előtt levő nagy térség a mostani mozgalmak időkben a Rákos mező hívatásában díszel. Hajdanta Rákoson gyűltek össze a magyarok, hogy tanácskozzán az ország sorsa fölött, döntsének a haza nagy dolgaiban. Ma ugyan bent tanácskoznak az országházában, de a téren gyülekeznek össze a nemzet fiai, kik a négy folyó és hármás halom minden tájáról jönnek, hogy a nemzet veto-ját kikiáltásák. Hogy a veto viszszzhangra lel-e a szép kupolás teremben, azt nem firtatjuk e helyen, sokkal inkább érdekel bennünket az a hatalmas imponáló tény, hogy ismét magára ismert a magyar.

A vidéki küldötségeknek a fővárosba való szakadatlan zarándokolása szerintünk csak másodsorban jelentik azt, hogy az ország közvéleménye egy politikai kérdésben állást foglal. E hatalmas mozgalomnak az a kiemelkedő mozzanata, hogy a polgárságot ismét egy táborba hozza össze egy nagy nemzeti gondolat. A história igazolja, hogy ritkán volt egy táborban Magyar-

ország népe, hogy a nemzeti küzdelem egységes, egyöntetű csak a legnagyobb válságok idején volt mint például legutóbb a szabadság harcban

Pedig a nemzet küzdelme nem csak véresesatázásból állott, utóbbi harcot folytatott ellenünk az ellenség századokon keresztül béke idején. Mint az őrlő szűtámadták minden gerendáját a magyar alkotmányos életnek és önállóságnak és ilyenkor száz taborra oszlott ez a szerencsétlen nép. Ha összetartottunk volna mindig, hol tartana most a magyar nemzet.

Az összetartás, az egy táborhoz való tartozandóság jelé az, hogy a budapesti pályaudvarokból nap nap után ömlik a pirosbarna arzu magyar nép a csillogó aszfaltos utcákra, nap nap után a szabadság harci dalát énekelve vonulnak az ország temploma a parlament elé, hogy tolmácsoljanak egy nagy nemzeti akaratot.

Az öregek, akik résztvevői voltak a szabadság harcoknak, szemtanúi az elnyomatás szomorú korszakának és fölépitői a magyar államiság épületének, szinte lemondtak már az utóbbi évtizedekben erről a nemzetről. Azt

mondták, hogy egészen el anyagiásodtunk, a nemzeti ideálokkal nem törődünk, lelünkünkől kivesszetta magyar láng és a szívünk-ből a lelkesedés. S valóban a hazafi bizonyos keserűséggel nézhetette ezt az új nemzedéket. A hősnemesi osztály eladósodva, elkeseredve hivatalokban gubbaszt és stréberkedik; a hajdani jobbágy, jelenleg kisbirtokos nyögve nyög az adók terhei alatt és hallatlan áldozatokat hoz azért, mert a magyar hazának szabad állampolgára. Hatalmasan terjed egyes vidékeken a nemzetközi szociáldemokrácia is, mely a hazaszeretet fogalmának a megölője. — Azt mondták az öregek, hogy nincs már tiszta lelkesedés és hazaszeretet ebben a népben, mely a modern élet zavaros áradatában eldobta ideáljait és multjának dicső emlékein hevülni nem tud — csak panaszkodni, elégedetlenkedni és dolgozni.

És most, vigasztaló, dicső látvány, mintegy varázsütésre feltámadtak a nemzet szunnyadó irói. Föllángolt a magyar hazaszeretet tüze, lelkesedés pirja ég az arczokon, márcziusi hangulatok forrnak a kedélyekben. És felkelnek ifjak és vének a messze-

T Á R C Z A.

Barátságból.

Veérné: beszédesszemű, kellemes formájú asszony, olyan, akiről már ezerszer megírták, hogy „Balzac-korú.“ Kiváló erénye, hogy nem öltözködik izléstelenül és, hogy telivér fővárosi asszony léte, ötletesen le tudja mosolyogni a kis vidéki várost, ahova a férje — ügyvéd — néhány évvel ezelőtt telepedett le.

Bató, bírósági jegyző. Külsője, megjelenése nem több a főváros körutjának a tucat-alakjainál, ám a vidéki városkában mégsem marad hatás nélkül a raglónja. Nem tombol benne a szellemesség, de azalatt a néhány év alatt, amíg fővárosi bíróságban dolgozott, ragadt rá egy kis méz a zsurokról. Boldog, hogy eleven pesti asszonyra akadt és még boldogabb, hogy Veérné nem néz úgy keresztül rajta, mint a többi, udvarolni akaró ficsurou.

Malayné, az ügyésznek a felesége. Elég kedves és elég esetlen kis teremts. Az élete nem épp csupa gyönyör, mert a férje azon a címen: hogy sok a hivatalos dolga, örökön idegen feleségek körül lebzsel. Az asszonykát — sajátságos — az a lemondó, gyerekesen fájdalmas tekintet teszi bájosná. Rövid néhány hónap alatt összebarátkoztak Veérnével, amin a városka, úgy befelé, mosolyog, hogy: a mindig szikrázó nap mellől soha sem marad el a pisllakoló kis csillagocska.

I.

Veérné: Tudja hogy csalódtam magában?

Bató: Természetesen: kellemesen?

Veérné: Ezért az önhittségért megérdemelné, hogy nemmel feleljek.

Bató: Minthogy pedig a nagyságos asszony elvből ellensége a . . . a . . . az igazság eltagadásának, tehát igennel felel.

Veérné: Ugy van! Maga valósággal tanulmány volt előttem. . .

Bató: És pedig?

Veérné: És pedig figyeltem, miképp változik át a nagyvárosi ur parlagi ga-

vallérrá néhány hónap alatt.

Bató: Boesánat, már egy éve. . .

Veérné: No, jó, hát egy éve. . .

Bató: Azt akarom mondaní, hogy már egy éve vagyok engedelmes szolgálja és ma tudtam eleddig elérni a legnagyobb „eredményt“ hogy „kellemesen csalódtam“ bennem, hogy nem veszek magamra fekete ruha mellé vadászkalapot és sárga cipőt, hogy nem hordok zöld alapu piros és kék pöttyös nyakkendőt, szóval hogy nem lett belőlem „parlagi gavallér.“

Veérné: És ez az elismerés önnek semmi?

Bató: Abban a nagy hullámban, amit várok, ez az elismerés egy parányi kis cseppecske.

Veérné: Ez szép, novellába való mondat volt.

Bató: Igazán nincs oka a gunyolódásra. . .

Veérné: Ön ezt az én második elismerésemet sem értékeli érdeme szerint. . .

Bató: Most én mondhatnám, hogy ez a szó: „értékelní“, szép és novellisztikus. . . Ám az eredmény még is az, hogy

fekvő falvakban és városokban, gyülekeznek és amiket a gyűléseken mondanak és gondolnak, az mind lángoló hazaszeretet, az mind a magyar eszmények föltétlen tisztelete. És az elkeseredett, adókkal nyomorgatott parasztság összerakja verejtékesen szerzett filléreit és feljön deputációzni az ország fővárosába, hogy elmagyarozza a világ színe előtt a hatalmasoknak, miért, dobban a magyar ember szíve. És mi látjuk, élvezzük nagy gyönyörűséggel, hogy ugyanez a dicső magyar nép ez, melynek szívében a haza szeretet és lelkesedés lángolt s ezzel tartotta fenn anynyi század viharán keresztül a hazát.

Föltámadt a magyar nép, önmagára ismert és lelkesedésében, haza szeretetében, a történelmi eszmények tiszteletében csak olyan erős most is, mint volt hajdanán.

Ez a nemzet ereje.

Ez nyilatkozik meg most.

Megvan még mindig és nem is fog elmúlni soha. Ezért örökéletű Magyarország, ezért nem fogunk elpusztulni, akármilyen nagy vihar pusztít végig a világon.

Nem az efemer jelentőségű politikai kérdésről van itt szó, hanem egy sokkal fontosabb eseményről, arról, hogy a magyar nemzet szívében az erőforrások bőségesen buzognak most is.

Látjuk, meggyőződhetünk róla most is, hogy amikor nagy események történnek, mikor válság vagy vihar előtt áll az ország fölkel, föltámad ez a modern magyar nép is, éppen úgy mint az ősei.

Él benne, ég benne ki nem alvó lánggal a nemzet ereje: a hazaszeretet és a nemzeti eszményekért való lelkesedés.

Tanítók gyűlése.

A Nagyatád-Barcsi Járasköri Tanítók Egyesület folyó hó 7-én Tarnóczán tar-

én pont ott vagyok most, ahol egy esztendővel ezelőtt voltam.

Veérné: Misztikus beszéd. . .

Bató: Nem az! Ön erőszakkal annak látja. Tudja, hogy nincs más gondolatom, mint ön, tudja, hogy az ön életem csak ön körül folyik, tudja, hogy. . .

Veérné: Tudom, tudom, tudom, könyv nélkül tudom; ha nem csalódom száz-negyvenhetedszer hallom ezt. . .

Bató: Szivtelen. . .

Veérné: Sőt! . . . Végre is komolyan beszélek magával. Nem azért, mert megérdemli, hanem azért, mert ma jó a kedvem.

Bató: Remélhetek? . . .

Veérné: Nem!

Bató: És ez az ön jó kedve?

Veérné: Ez! Értsük meg egymást. Azaz: én értem önt. . . Nem valami csodálatraméltó dolog hogy maga a fővárosi élet után retteggett előre ettől az idevaló tompaságtól. Értem ezt és meg is bocsájtom. Azt még könnyebben fel le-

totta meg ez évi rendes közgyűlését, Arany Bálint elnökölte alatt. A nemzetbuzgó napszamosai meghívott vendégekkel imponans számmal jelentek meg gróf Széchenyi messze híres szép pusztáján, mely most már egész egy rendezett községgé fejlődött, hol a nemes szívi grófi család jósága s áldozata folytán nagy gonddal vezetett ovoda és elemi iskola nevel a hazának derék, értelmes honpolgárait. A gyűlésen jelen voltak: Arany Bálint elnök-tanítón kívül Bálint Géza, Biró József, Dienstenberger Konstant, Farkas Ferenczné, szül. Fábian Mari, Farkas Ferencz, Fonay Ágoston, Füzesy Ágoston, Gruber György, Gróf Mihály, Gyenesy Gyula, Héjjas Dániel, Horváth Lajos, Karbuczky Imre, Körmendi József, Karbuczky László, Markovics Sándor, Müller Ferencz, Perzina Vilmos, Schleining Károly, Szaloky Dániel, Szondy Pál, és Vecsey József tanítók, továbbá Horváth Ágoston plebános, Vargha Dezső ev. ref. lelkész, Gergyessy Ferencz udv. káplán, dr. Siklósy Albert orvos, Héjjas Zsigmond ev. ref. lelkész, Geringer Károly urd. intéző, Harant Béla urd. számvevő és Skribanek Géza, e lapok szerkesztője. Megkésve érkeztek még dr. Gulyás m. kir. tanfelügyelő, Vecsey N. tanító s dr. Piszár Antal ügyvéd, kik már csak a banketton vehettek részt.

A gyűlést, mely az iskolahelyiségben tartott, Arany Bálint elnök lelkes és tartalomban gazdag hosszabb szép beszéddel nyitotta meg, melyben a kartársait meleg szavakkal buzdította az egyesülésre, hangoztatva még az egységes önálló tanügyet s az egységes magyar állam eszmét. Beszédét lelkes éljenzéssel jutalmazták. Utánna Szaloky Dániel tartott tartalmas felolvasást, a „Szocializmus és a tanító“ czímen, mely után érdekes vita fejlődött, melynek során felszólt Dr. Siklósy Albert orvos vendég, a ki azt vitatta, hogy a felolvasó a fejtegetése tárgyát képező socializmust illetőleg tévedésben van, mert az a mai társadalmi renddel ellentétben nincsen, lényege tulajdonképp abban áll, hogy a gyakorlati egyenlőség megvalósítása érdekében keresi az e célra vezető legközvetlenebb, de törvényes eszközöket, tehát tisztán gyakorlati irányu egyenlőség s

het fogni, hogy jól esett önnek itt olyan valakit találnia, akivel pesti emberekről, színházakról, szóval: mindenről beszélgethet, ami pesti. Nos: itt voltam én! . . . De azt már nem értem, miért lovagolta be magát abba, hogy szerelmes belém? Okvetlenül kellett az? . . . Azaz persze, hogy kellett! Mert önnél, önöknél ez olyan féle életszükséglet, mint a jó szivar. . . Hát miért épp én? . . .

Bató: Higyje el. . .

Veérné: Elhiszek mindent és nem hiszek semmit. . . Nézze, mondok valamit. Ha magának mindenképp szükséges valaki, akinek udvarol, nézze. . . nézze. . . itt van Malayné. . . Mennyivel több lehet ott a reménye. Én csak élek valahogy a férjemmel, ő sehogyan. Még jól is esnék a kicsikének. . . Mit gondol? . . .

Bató: Malayné?

Veérné: Az —

Bató: Soha!

II.

Egy hónappal később.

nem vallja többé sem a Saint Simon gróf sem Fournier Owen, Proudhon utopistikus, állam — és társadalom felforgató eszméit, melyeket mint ugynevezett — socialis csalótkokat — távol kell tartani az iskolától és ebben egyetért a felolvasóval. Hozzászóltak még Vargha Dezső darányi ev. ref. lelkész, ki sok tekintetben, a nemesebb felfogás értelmében a socializmus mellett foglalt állást, kiterjesztendőnek véli bizonyos tekintetben még az iskolára is, különben teljesen osztja dr. Siklósy nézetét. Beszéde ellen Héjjas Dániel folytatott élénk vitát több ízben, majd Schleining Károly baresi tanító is.

Következett aztán Gróf Mihály pädagogiai tárgyú értekezése.

E tárgy után Arany Bálint olvasta fel Wlassich közoktatásügyi minster kimerítő levelét, melyet válaszul irt Olay Lajos képviselőnek Arany Bálint kérelmére a tanítók nyugdíja ügyében. Következett ezután a pénztár vizsgálat s egyébb indítványok, mely után Arany Bálint, kit újból nagy lelkesedéssel elnöknek választottak, a gyűlést meleg, buzdító szavak kíséretében lezárta, köszönetet mondva a megjelent tanítóknak és vendégeknek.

Közgyűlés befejeztével a tanítói kar a jelen volt vendégekkel társas ebédre vonult az özv. Fridliné-féle vendéglőbe, hol fényesen terített asztalokhoz ült csakhamar a szépszámu társaság. A mi kitűnő jó és sokféle ételeket és italokat szolgáltatott a jóhírű vendéglő, az mind Tarnócza nemesszivi urának, gróf Széchenyi Ferencz vendégszeretetének köszönhető, ki az ebéd alatt Farkas Ferencz tarnóczai tanító által képviseltette magát, igaz vendégszerető figyelemmel.

Ebéd fölött elsőnek Arany Bálint elnök emelkedik fel, ki vissza térve a közgyűlésen élénk vitával fejtegetett socialis kérdésekre, beszédében már egy régi szép: az „Elszegődtem Tarnóczára juhásznak“ című dal után is, a jótékony-ság, az ember szeretet gyakorlásában példaként tünteti fel Tarnócza nemesszivi urait, a jelenlegi méltóságos gróf Széchenyi Ferenczcel együtt, akiknek — ugymond — szép birtokain megelégedés és boldogság honolt a eselések szívében a socialis érzelmek helyett. A nemesszivi gróf Széchenyi családra emeli poharát,

Veérné: Napok óta alig látlak.

Malayné: Édesem, a háztartás. . .

Veérné: Ugyan, mesebeszéd. Hát ezelőtt. . .

Malayné (felsóhajt): Ó ezelőtt. . .

Veérné: Tisztára érthetetlen vagy.

Malayné: Magam sem értem ki magamat magamban. . .

Veérné: De hát mi történt? Vagy mi történik?

Malayné: Érzem, nem tudok soká ellentállni. . .

Veérné: Minek?

Malayné: Azt kérdezd inkább: kinek.

Veérné: Megijesztesz. . .

Malayné: Tehetetlen vagyok magammal.

Veérné (hirtelen): Bató? . . .

Malayné: Az. . . A férjem napról-napra rosszabbul bánik velem. . .

Veérné: És ezért. . .

Malayné: Ó pedig oly részvevő szivű.

kívánva, hogy adjon az Isten sok ily földbirtokos urat a hazának, akkor majd kevesebben lesznek az elégedetlenek. Farkas Ferenc tanító mélt. gróf Széchenyi nevében üdvözli a vendégeket, méltatva beszéde végén a gróf nagy áldozatait a tarnóczai iskola és ovoda fenntartásai körül, főleglve, hogy legutóbb is 216 iskolás gyermeket ruházott fel a jószívű grófi család. Felköszöntöket mondtak még Héjjas Dániel, továbbá dr. Piszár Antal ügyvéd s Horváth eszkonnyi plebános, mindkettő a járáskör derék tanítói karára, Farkas tanító a tarnóczai iskolaszék buzgó elnökét ifj. gróf Széchenyi Frigyes s a többi tagjait élteti lelkes felköszöntőjében. Dr. Gulyás tanfelügyelő Tarnóczánemes urára, mélt. gróf Széchenyi Ferenczre mond megleghangu felköszöntőt, ki oly szépen tudja méltányolni a Bares-nagyatádi járásköri tanító-egylet működését. Arany Bálint dr. Gulyást, mint a somogy megyei tanítói-kar kitűnő vezérét élteti. Voltak aztán még több számos, szellemességtől szípközölő felköszöntők, s közbe-közbe hazafias dalokra gyűjtött a jókedvű társaság cigányzene mellett, eldalolva igaz lelkesedéssel, az „Elszegődtem Tarnóczára“ kezdetű régi szép dalt is. Ezután a társaság egyik része a vendéglő szép kerthelyiségét kereste fel, hol tekézzel, a társaság többi része pedig a kaszinó termében vig poharazás mellett töltötte el az időt s csak az esteli órákban távoztak a legszebb emlékekkel.

H i r e k.

— **Barcsiak a kaposvári műkiállításon.** Említettük már lapunk egyik legközelebbi számában, hogy megyénk festőművészei és iparosai köréből e hó 10-ikétől 24-ikéig műkiállítást rendeznek Kaposváron, melynek jövődelme a siketnémák javára fog fordítottatni. A kiállítás megtekintése végett dr. Piszár Antal ügyvéd vezetése mellett mozgalom indult meg az iránt, hogy Barcsról is tömegesen látogassák e tanulságos, érdekes műkiállítást. Egy tömeges kirándulás idejé-

Veérni: Szerencsétlen! Visszarántlak a bajból.

Malayné: Kevés már az erőm. . .

Veérné: De, az istenért, eddig csak nem tettél valami. . .

Malayné: Eddig még nem, de. . .

Veérné: Megmutatom, hogy az én barátságom igaz. Én mentelek ki. . .

III.

Veérné: No, maga jó kis madár. Hát ily pontosan kellett a tanácsomat megfogadnia?

Bató: Csak nem veszi komolyan.

Veérné: Ne álszenteskedjék. . . Nem restelli, egy olyan kis tehetetlen asszony! Hát ennek a meghódításához is kell erő? . . .

Bató: Hisz tudja, hogy csak ön. . . Feleljen. . .

Veérné: Ne kérdezzen, hanem, — hanem, — várjon. . .

Fáy Nándor.

nek és módozatainak megállapítása végett e hó 6-án este 8 órakor tartottak értekezletet a Garni szállodában, ahol az indítványt kedvezően fogadták.

— **Pórus járt ló.** Megrázó látvány-nak voltak tanúi e hó 7-én a délelőtti órákban Bareson, az Országút-utca lakói. Ugyanis Raczkó József dráva-tamási földművelő midőn a baresi vasúti állomás felől az Országút-utczán haza felé ment, lovai utközben valamitől megbokrosodtak s roppant sebességgel rohantak a kocsi-val végig az utczán, úgy, hogy a kocsin ülő gazdájuk semmikép sem tudta a megvadult lovakat visszatartani. Így történt, aztán, hogy a szolgabírói-hivatal épülete előtt neki szaladtak az előttük haladó páfalui, Csipán N. nevű ember kocsijának, oly iszonyu erővel, hogy Csipán kocsija oldaldu-rungjának mintegy 30 cztm. hosszú kiállórésze behatolt Raczkó egyik lovának szü-gyébe, roppant tátongó sebet ejtve rajt, mitől a szegény állat iszonyu fájdalmában rögtön összeesett s pár percz alatt elvérzett. A vérfagyasztó, szánalmas eset-nek sok szemtanúja volt az utczán. Szerencse azonban, hogy a kocsin ülőknek nem történt komolyabb bajuk. Különben városunk nevezett nagy kocsiforgalmu utczáján volt már több ehhez hasonló jelenet, nem ritkák a koesi elragadások a megbokrosodott lovak által, mely gyakran a felületes hajtás, vigyázatlanságnak is tulajdonítható.

— **Dr. Gulyás tanfelügyelő** a napokban Bareson járt az iskolákat megtekinteni. E hó 8-án Tarnóczán és Péterhidán tett iskola-látogatást, 9-én és 10-én pedig a baresi községi iskolát és a többi felekezeti iskolákat látogatta meg. A baresi községi iskola államosítása érdekében — melyet melegen lelkén visel — értekezett a baresi községi iskola iskolaszéki tagjaival is, buzdítva őket az iskola államosítására, melyet sok tekintetben hasznosabbnak vél úgy, a községre, iskolára is a tanítókra nézve is. Valóban kívánatos volna, ha az iskola államosítása által községünk is több tehertől lenne mentve.

— **Vesztett kutya Barcon.** A napokban vesztett kutya kóborolt Barcon, melynek konstatálása után Barcs község előljárósága kidoboltatás által tette közzé az esetet, ovatosságra intve a polgárokat s a kutyák 40 napi elzárását rendelte el.

— **A mocsolád—tab—síófoki vasut** kiépítése tárgyában a napokban népes értekezlet volt Tabon, amelyen az érdekeltség tekintélyes összegű hozzájárulást szavazott meg. Elhatározták továbbá, hogy a Somogyvármegye törvényhatósága által e célra megszavazott hozzájárulás érvényének 1904 május 1-ig lendő meghosszabbítását kérelmezni fogják. Mindezen intézkedések és az érdekeltség hangulata azon jogos és alapos feltevésnek adnak alapot, hogy a mocsolád—tab—síófoki tervezett h. é. vasut kiépítése a folyó évben, ha csak most meg a törvényhatósági hozzájárulástól elnem esik az érdekeltség — megtörténik, vagy legalább is biztosítottik. Közg.

— **A francia forradalom** a legnagyobb esemény, a mi az újabb korban megrázta a nyugot-európai emberiséget. A XVIII. század szelleme az anyagi és szel-

lemi munka felszabeditására, az egyházi és világi önkény eltörlésére, az emberi nem boldogulására törekedett, az erkölcs, humanitás és haladás útjain. Igaz, hogy nem számolt a hagyományra és nem vette tekintetbe, hogy nemesek az elnyomás és visszaélés fejlődött történeti alapon, hanem minden emberi intézmény és erkölcs. Nemes uton, filozofus iróktól, filozofus kormánytól várta a haladást, nem a szervezetlen és szilaj sokaságtól, a mely pedig később elemi erővel beleavatkozott a megújulás programjába. Így jött létre a szellemi egység a politikai ügyeik megítélésében, mely ép oly jellemző a XVIII. századra, mint a renaissance a Középkor végére nézve. Csak egy kivétel van, Jean Jaques Rousseau. Ő nem haladást kíván, hanem visszatérést a természeti állapothoz. Nem szabadságot akar, hanem egyenlőséget, nem kételkedést, hanem meggyőződést. Liberális volt minden ízében, de demokratikus nem volt. Ez Marczali Henriknek főszempontja a francia forradalom történetének megírásában, mire a Nagy Képes Világtörténetben vállalkozott. Egész nagy tudása, rengeteg tanulmánya, éles történelmi kritikája összeolvadnak ebben a munkájában.

A francia forradalomról szóló X. kötetből most megjelent füzet a mű 182. füzeté.

Egy füzet ára 60 fillér, egy kötete diszes félbörkötésben 8 frt. Kapható minden hazai könyvkereskedésben, s részletfizetésre is a kiadóhivatalban: Révai Testvérek Irodalmi Intézet Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

— **Fél uton nincs eredmény.** Ha célunkat el akarjuk érni, akkor utunkból minden akadályt el kell gördíteni és nem szabad sem visszafelé haladnunk, sem megállanunk, mert akkor a megtett utat elveszítjük és célhoz sem jutunk. Bármiert küzdünk is, az eredményt sohase tudjuk az út közepén elérni, hanem mindig csak a cél végén. Céltudatos következetesség és erős elhatározás vezéreljen bennünket minden eszelekvésünkben. Különösen ha arról van szó, hogy esekély anyagi eszközzel óriási eredményeket akarunk magunknak biztosítani. Ezt a következtetést pedig abból az alkalomból írjuk, hogy egy úri ember egy osztályon át játszott egy sorsjeggyel és most keservesen panaszkodik, hogy, ha nem veszi el türelmét, akkor ma ő a legszerencsésebb ember lehetne, mert a 11. sorsjáték első osztályában ő volt az 57080. számú sorsjegynek tulajdonosa és e számot a hatodik főhuzásnál 600,000 koronával huzzák ki. De ő megállt a fél uton, mert nem játszott tovább e sorsjeggyel. Annál nagyobb volt az öröme azoknak a szerencsés embereknek, a kik ő utána vásárolták meg e sorsjegyet Török A. és Társa bankházában, Budapesten, Teréz-körut 46., ahol egyedül a hatodik osztályban egy és fél millió koronát nyertek e cég szerencsés vevői. A sorsjegyek tervezet szerinti árai: 1/1 sorsjegy 12, 1/2 sorsjegy 6, 1/4 sorsjegy 3, 1/8 sorsjegy 1 korona 50 fillér. Ajánlatos, hogy a sorsjegyvásárló közönség a Török bankháznál szerezzék be sorsjegyeit, mert e céget rendkívüli szerencse kíséri és a vevőknek minden irányban biztonságot nyújt.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Odön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri“ vagy a „Margitszigeti“ fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Értesítés.

Szíves tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy nálam az **új rendszerű, önműködő gépezetű ablak-függöny (Rolletta)** tucatonként és egyenként is kapható. Elvállalok bármiféle új **ablak-függöny** készítést, vagy a már **meglévőket átalakítani az önműködő gépezettel**, igen jutányos árban. Ugy szintén elfogadok **női és férfi téli bundát és szőrműféle ruhákat** saját lakásomon kellően gondozni, jótállás mellett, előre megállapított eskély fizetésért, **május elsőtől szeptember végeig**. Van hozzá egy külön szép helyiségem. Ugy szintén elfogadok mindenféle **női és férfi ruhákat tisztítani és kijavítani** olcsó árért.

Tisztelettel

Bácsstelep, (hatház)

Schulhof Simon

JEGYZÉKE az
55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerezhető esélyben!
1.000.000 korona.

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók és készpénzben fizetendők.

Korona	
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
2 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	50000
1 " "	40000
5 " "	30000
3 " "	25000
5 " "	20000
5 " "	15000
36 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
437 " "	2000
503 " "	1000
1528 " "	500
140 " "	300
34450 " "	200
4850 " "	170
4850 " "	130
100 " "	100
4350 " "	80
3350 " "	40

55,000 nyer. és jut. kor. összegben **14.459,000**

Kiváló szerencse

TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Tíz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyraecsuult vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nem sokára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy 55,000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsolhatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizennégy millió 459.000** koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet** alatt áll.Az I-ső osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betéjei a következők:

egy nyolczad ($\frac{1}{8}$) frt.	—	.75	vagyis	1.50	korona
egy negyed ($\frac{1}{4}$) " "	1.50	"	3.—	"	"
egy fél ($\frac{1}{2}$) " "	3.—	"	6.—	"	"
egy egész ($\frac{1}{1}$) " "	6.—	"	12.—	"	"

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azzal, de legkésőbb

f. év május hó 22-ig

mely napon a **huzás megkezdődik** bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa

bankháza
BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete.

Főáruháza osztálysorsjáték osztály:

- F ő z l e t ; VI. Teréz-körut 46 a.**
Fi ó k o k ; 1. Váczi-körut 4.
" 2. Muzeum körut 11.
" 3. Erzsébet körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervvel együtt küldeni.

Az összeget ..... korona összegben (utánvételezni kérem .....) (a nemtetsző mellékelem bankjegyekben (bélyegekből) törölendő.)

Pontos cím: (

Nyom. a bacsai könyvnyomdában.

Egy teljes jó karban lévő, keveset használt új kéreppár jutányos áron eladó.

Bővebbet Német-utca 5-szám alatt

Dévai Ágostonnál.

VASUTI MENETREND.

Bácsra érkezik:

Pécsről	délelőtt 10 óra 58 perc
"	délután 5 " 14 "
"	este 9 " 10 "
Kanizsáról	délelőtt 7 " 11 "
"	délután 5 " 15 "
"	este 9 " 17 "
Pakráczról	délelőtt 10 " 53 "
"	este 8 " 05 "
Somogy-zobbról	délben 12 " 15 "
"	este 9 " 05 "

Bácsról indul:

Pécsre	reggel 7 óra 28 perc
"	délután 1 " 20 "
"	délután 5 " 55 "
Kanizsára	reggel 3 " 30 "
"	délelőtt 11 " 10 "
"	este 9 " 40 "
Pakráczra	délelőtt 8 " 16 "
"	délután 5 " 30 "
Somogy-Szobbra	reggel 3 " 40 "
"	délután 1 " 30 "

Hirdetések jutányos

áron felvételnek e lap

kiadóhivatalában.